Nr. 8. Warszawa, dnia 31 sierpnia 1926 r. Rok VII.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawski Urząd Wojewódzki, Warszawa, Al. Ujazdowska 5.
Telefon redakcji: 280-94, administracji: 243-35. Konto czekowe: P.K.O. Nr. 30-177.
Cena jednego egzemplarza 1 zł. 35 gr. Wychodzi ostatniego dnia każdego miesiąca.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

TREŚĆ:

III.

116.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Warszawskiego, ustanawiające wysokość odszkodowania za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych.

I. Z mocy art. 1167 Ustawy Lekarskiej (Zb. Pr. Ces. Ros. Tom. XIII. wyd. 1905 r.) i na zasadzie Rozp. Min. Rol. i D. P. z dnia 7.V. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 39 poz. 237) ustanawiam aż do odwołania następujące krańcowe normy odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych, oraz padłe skutkiem szczepień ochronnych, zarządzonych przez władze.

1. Za konie, a mianowicie:

a)	za źrebięta do $^1/_2$ roku	80 zł.
b)	„ „ „ 1 „	120 „
c)	„ „ „ 2 lat	180 „
d)	„ „ „ 3 „	240 „
e)	„ konie robocze 3-let. i starsze .	450 „

f) za konie podrasowane (ulepszone) bez rodowodów . . . . 600 zł.
g) za muły . . . . 200 „
h) „ osły . . . . 80 „

2. Za bydło rogate: strefa I-sza, pow. podwarszawskie,

mianowicie: Warszawski, Radzymiński, Grójecki, Błoński, Sochaczewski.

1) za buhaje, krowy i woły od 2 lat 420 zł.
2) „ jałowiznę do 2 lat . . . . 280 zł.
3) „ cielęta do $1/2$ roku . . . . 80 zł.
4) „ owce i kozy . . . . . . 50 zł.
5) „ jagnięta i koźlęta . . . . 20 zł.
6) „ trzodę chlewną za kilogram żywej wagi . . . . 1 zł. 50 gr.

Strefa II-ga, powiaty pozostałe:

1) za buhaje, krowy i woły od 2 lat 360 zł.
2) „ jałowiznę do 2 lat . . . . 240 zł.
3) „ cielęta do $1/2$ roku . . . . 60 zł.
4) „ owce i kozy . . . . . . 50 zł.
5) „ jagnięta i koźlęta . . . . 20 zł.
6) „ trzodę chlewną za kilogram żywej wagi do . . . . 1 zł. 50 gr.

II. Przy wymiarze odszkodowań za materjał hodowlany obojga płci, co do którego właściciel wykaże się rodowodem, ustanowione w p. 1 normy odszkodowania powiększa się o 25%.

III. Powyższe normy odszkodowań obowiązują od dnia 16 sierpnia 1926 r., jednocześnie tracą moc normy szacunkowe, ustanowione w dn. 28 kwietnia 1926 r. L. R. W. 1221/202/W.

Wojewoda:

(—) *Sołtan.*

Warszawa, dn. 9 sierpnia 1926 r.
L. R.W. 2350/210/W.

IV.

117.

PISMO OKÓLNE Wojewody Warszawskiego w sprawie noszenia bocznej broni przez członków organizacji przysposobienia wojskowego.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Noszenie broni bocznej przez członków organizacyj przysposobienia wojskowego, reguluje rozkaz M.S. Wojsk. Dep. I Piech. L. dz. 24425/P. z dnia 26.VII.26 r. następująco:

1) Broń boczną (szablę) oficerską, mogą nosić tylko członkowie organizacyj przysposobienia wojskowego, oficerowie rezerwy i tylko podczas prowadzenia oddziału w sile minimalnie odpowiadającej 1 plutonowi, o ile oddział ten jest również uzbrojony.

2) Szablę podoficerską mogą nosić inni członkowie organizacyj przysposobienia wojskowego, na stanowiskach oficerskich, podczas prowadzenia oddziału, o ile oddział ten jest również uzbrojony.

3) W żadnym innym wypadku i innym osobom, szabli oficerskiej i podoficerskiej nosić nie wolno.

4) Bagnet może być noszony tylko na ćwiczeniach, lub podczas pełnienia służby.

5) W wypadkach specjalnych, wyjątkowych (uroczystości, delegacje, poczty chorągwiane i t.d.) należy uzyskać zgodę Komendanta Miasta.

Za Wojewodę:

(—) *Cetis*

Warszawa, dnia 22 sierpnia 1926 r.
L. AD. 108/78/III.

118.

PISMO OKÓLNE Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie pieczęci urzędników stanu cywilnego wyznań niechrześcijańskich i rabinów urzędowych.

Panom Starostom Województwa Warszawskiego.

Poniższe udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę:

(—) *Cetis.*

Warszawa, dnia 11 sierpnia 1926 r.
L. AW. 2800/1/V.

Odpis.

Warszawa, dn. 29 lipca 1926 r.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

№ Pr. 5862.

Do Pana Wojewody w Warszawie.

W porozumieniu z Min. Wyznań Relig. i O. P. (Departament Wyznań Religijnych) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że burmistrz (względnie prezydent miasta) i wójt, jako urzędnicy stanu cywilnego wyznań niechrześcijańskich (na obszarze b. Królestwa Polskiego) winniby używać tej samej pieczęci, którą posługują się stale. W większych miastach pożądane i celowe byłoby dodanie na pieczęci: „Urząd (lub urzędnik) stanu cywilnego".

Sprawa pieczęci osób, prowadzących w Województwach wschodnich akty stanu cywilnego ludności żydowskiej, Min. Wyznań Religijnych i Ośw. Publicznego zajęło się jeszcze w 1922 r. i zebrało znaczny materjał faktyczny, ilustrujący stan rzeczy. Min. Wyznań Rel. i Ośw. Publ. nie

wydało jednak żadnych zarządzeń, w oczekiwaniu zasadniczego uregulowania sprawy aktów stanu cywilnego. Wobec tego i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wstrzymuje się od jakichkolwiek zarządzeń i zaleca Panu Wojewodzie tolerowanie obecnego stanu faktycznego.

Co dotyczy jednak języka, to przestrzegać należy zasad wprowadzonych przez ustawę z dn. 31.VII. 1924 r. o języku państwowym i języku urzędowania rządowych i samorządowych władz administracyjnych (Dz. U. R. P. № 73, poz. 724) i Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 21.I. 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 59), według których pieczęcie i akty urzędowe stanu cywilnego winny być sporządzane w języku państwowym.

Minister:
(—) *Młodzianowski.*

119.

OKÓLNIK Nr. 73 Min. Spr. Wewn. w sprawie świadectw niezamożności.

Panom Starostom w Województwie Warszawskiem.

Do wiadomości i zastosowania się. Treść okólnika M. S. Wew. Nr. 33 z dnia 18.III. r. b. podana była do wiadomości Panów Starostów w piśmie tut. z dnia 29.III r. b. L. BP. 1540.1.II.

Za Wojewodę:
(—) *Godlewski.*

Warszawa, dnia 7 sierpnia 1926 r.
L. BP. 2198|110/II.

Odpis.

Warszawa, dnia 3 sierpnia 1926 r.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. BO. 10304.

OKÓLNIK Nr. 73.

Do wszystkich panów Wojewodów i p. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Niniejszem polecam zawiadomić władze administracyjne I-ej instancji, że ustalona w okólniku Nr. 7 z dnia 15.I.1926 r. skala niezamożności dla osób ubiegających się o ulgowe paszporty zagraniczne na wyjazd w celach kuracyjnych, oraz w bardzo ważnych sprawach osobistych i familijnych została dla osób, mających na utrzymaniu rodzinę, podwyższona z 7.200 złotych do 9.600 zł. rocznego dochodu.

Świadectwa więc niezamożności, o których mowa w § 4 b 1 i w § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 22.XII.1925 r. (Dziennik Ust. R. P. Nr. 133, poz. 949) będą mogły być wystawiane:

1) tym osobom samotnym, których dochód roczny ustalony do opodatkowania nie przekracza 7.200 zł.

2) tym osobom, utrzymującym rodzinę, których dochód roczny ustalony do opodatkowania nie przekracza 9.600 zł.

Urzędnicy państwowi i osoby wojskowe, nie posiadający majątku osobistego i innych dochodów poza poborami służbowymi, mogą zamiast świadectw niezamożności przedstawić odpowiednie zaświadczenie władzy przełożonej. Zaświadczenie to winno stwierdzać, że dany funkcjonarjusz (wojskowy) jest samotnym, względnie, że utrzymuje rodzinę, oraz, że pobiera uposażenie służbowe w kwocie nie przekraczającej 600 zł. względnie 800 zł. miesięcznie i że nie posiada żadnego majątku osobistego, ani dochodów poza poborami.

W razie niemożności stwierdzenia przez władzę przełożoną tych ostatnich okoliczności, ubiegający się o ulgowy paszport funkcjonarjusz winien przedłożyć świadectwo niezamożności wydane przez władze policyjne.

Jednocześnie, zmieniając postanowienia okólnika Nr. 33 z dn18.III.1926 r. polecam zaniechać żądania zaświadczeń o uiszczeniu zaległości podatkowych od osób wyjeżdżających zagranicę za paszportami bądź ulgowymi, bądź normalnymi.

Okazanie tych zaświadczeń obowiązywać będzie nadal jedynie osoby wyjeżdżające za paszportami emigracyjnemi.

Minister:
(—) *Młodzianowski.*

120

PISMO OKÓLNE Min. Spr. Wewn. w sprawie zmiany terminów zjazdów wójtowskich.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Warszawskiego przesyłam do wiadomości z tem, że ogólne zjazdy wójtowskie i sołtysowskie odbywać się będą odtąd według potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał.

Warszawa, dnia 14 sierpnia 1926 r.
L. SM 3613/1.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. SZ. 1098/26.

Odpis.

Warszawa, dn. 14.VII.1926 r.

Do Pana Wojewody w Warszawie.

Okólnikiem z dn. 23.IV.1919, L. 48626/II. O. 5552 (№ 249) w sprawie zjazdów wójtowskich udzielono wskazówkę, że zwyczajne zjazdy wójtowskie należy odbywać co miesiąc.

Wobec tego, że niektórzy z P. P. Wojewodów zauważyli, iż miesięczne zjazdy wójtowskie, obciążające w znacznym stopniu budżety gminne na koszta podróży funkcjonarjuszów gminnych, nie zawsze są celowe, gdyż ze względu na ukończenie najintensywniejszych prac około organizacji samorządu gminnego częstokroć brak odpowiedniego materjału do omówienia, pozostawiam uznaniu P. Wojewody wydanie zarządzenia w tym kierunku, aby zwyczajne zjazdy wójtowskie i sołtysowskie odbywały się według potrzeby, o ile możności raz na kwartał. W powiatach, w których działalność samorządu gminnego nie wykazuje należytej sprawności, oczywiście Pan Wojewoda zarządzi odbywanie zjazdów wójtowskich i sołtysowskich nadal, co miesiąc.

Zjazdy nadzwyczajne należy zwołać w miarę potrzeby.

Minister:
(—) *Młodzianowski.*

121.

PISMO OKÓLNE Wojewody Warszawskiego w sprawie doręczania przesyłek pocztowych przez organa gminne.

Do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Sejmików na obszarze Województwa Warszawskiego.

Według sprawozdań, przedstawionych Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów przez Dyrekcję P. i T. doręczanie przesyłek pocztowych, a przedewszystkiem przesyłek rejestrowanych (poleconych, przekazów, paczek, listów wartościowych) w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędów i agencyj pocztowych natrafia na wielkie trudności, z jednej strony wskutek nienależytego odbioru i doręczania korespondencji przez organa gminne (wiejskie), z drugiej zaś z powodu braku odpowiednich kandydatów do podjęcia się prowadzenia w gminach pośrednictw pocztowych.

Niedomagania powyższe wpływają ujemnie na sprawność administracji lokalnej, a przeto są dotkliwie odczuwane przez osoby prywatne.

Celem usunięcia wspomnianych niedomagań, zechce Pan Przewodniczący wywrzeć na gminy odpowiedni wpływ, aby służbę doręczeń przesyłek pocztowych zorganizowały, zgodnie z zaleceniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w sposób następujący:

1) Każda gmina jednowioskowa, względnie w gminach zbiorowych każda gromada, w której niema poczty (urzędu pocztowego, agencji pocztowej, pośrednictwa) lub do której listonosz wiejski nie dochodzi, obowiązana jest w oznaczonych przez Starostwo dniach wysyłać do przynależnego urzędu pocztowego lub agencji pocztowej posłańca, (woźnego, stróża, stójkę) po odbiór korespondencji dla danej gminy lub gromady. Dwie lub więcej sąsiadujących gmin jednowioskowych wzgl. gromad mogą się porozumieć co do wysyłania na pocztę wspólnego posłańca.

2) Gmina jednowioskowa wzgl. gromada, wysyłająca posłańca, winna w przynależnym urzędzie pocztowym (agencji) zakupić pocztową książeczkę odbiorczą (cena obecna około 60 gr.), która stanowić będzie dla posłańca legitymację, uprawniającą do odbioru korespondencji oraz dowód, jakie przesyłki rejestrowane lub dokumenty oddawcze za takie przesyłki posłaniec otrzymał.

3) Posłaniec przenosić winien korespondencję w zamykanej torbie, od której jeden kluczyk będzie się znajdować w urzędzie pocztowym, drugi zaś w gminie (gromadzie).

4) Posłaniec odbierać będzie z urzędu pocztowego (agencji) i doręczać korespondencję tym odbiorcom, którzy nie zastrzegli sobie osobistego odbioru korespondencji w urzędzie wzgl. agencji.

5) Za doręczanie korespondencji odbiorcom do domu, posłańcy mogą pobierać opłaty w wysokości ustalonej przez radę gminną względnie zebranie gromadzkie.

Za Wojewodę:
(—) *Zbikowski.*

Warszawa, dnia 6 sierpnia 1926 r.
L. SM. 3775/1

122.

OKÓLNIK Nr. 2 Wojewody Warszawskiego, zawierający przepisy o postępowaniu przy urządzaniu i zmianach zakładów przemysłowych.

Do Panów Starostów i Prezydentów miast Województwa Warszawskiego.

Podaję do wiadomości i stosowania w odniesieniu do zakładów przemysłowych, podlegających kompetencji władz przemysłowych I-ej instancji.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 19 sierpnia 1926 r.
L. PH. 723/40.

Odpis.

Warszawa, dnia 2 czerwca 1926 r.

MINISTERSTWO
PRZEMYSŁU i HANDLU

Nr. PA/1257.

OKÓLNIK Nr. 7 do Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Przemysłowy, w Warszawie.

W uzupełnieniu przepisów tymczasowych z dnia 1.II.1924 r. za Nr. 343/II Ministerstwo Przemysłu i Handlu przesyła w załączeniu przepisy, dotyczące postępowania przy urządzaniu i zmianach zakładów przemysłowych i poleca rozesłanie ich władzom I instancji.

1 załącznik.

Za Ministra:
w. z. (—) *Juljan Dąbrowski.*
Dyrektor Departamentu.

Załącznik do okólnika № 7
z dn. 2.VI.1926 r. № PA. 1257.

Postępowanie przy urządzaniu i zmianach zakładów przemysłowych.

I. PODANIE.

Podanie składa się do władzy, powołanej do wydania pozwolenia, bezpośrednio lub przez starostwo, o ile chodzi o zakłady wymagające pozwolenia II instancji (Urzędu Wojewódzkiego). W podaniu należy oznaczyć nazwisko, imię i miejsce zamieszkania petenta, ubiegającego się o zatwierdzenie urządzenia zakładu.

Do podania należy dołączyć:

1. Dla zakładów, wymagających pozwolenia I instancji: krótki opis fabrykacji, urządzeń i lokalu (pg. szematu). O ile pow. dane są niewystarczające np.: dla zakładów, posiadających urządzenia techniczne (piece, maszyny) uciążliwych lub niebezpiecznych ze względu na produkcję lub urządzenia techniczne, albo też wymagających zachowania pewnych odległości od sąsiednich budynków ze względu na ich rodzaj lub przeznaczenie, władza przemysłowa może zażądać dołączenia planu sytuacyjnego z oznaczeniem rodzaju i przeznaczenia sąsiednich pomieszczeń i budynków.
2. Dla zakładów, wymagających pozwolenia II instancji: opis fabrykacji, oraz dwa (dla istniejących budowli) lub trzy egzemplarze planów dla budowli nowych, względnie starych, podlegających zasadniczym przeróbkom z planem orjentacyjnym i sytuacyjnym, które winny określać:
   a) wielkość placu, na którym ma być urządzony zakład,
   b) nazwiska właścicieli gruntów sąsiednich,
   c) odległość przeznaczonego na zakład budynku, lub urządzeń od granic sąsiednich placów, stojących na nich budynków oraz najbliższych ulic i dróg publicznych,
   d) wysokość i rodzaj sąsiednich budynków, o ile zakład ma paleniska,
   e) położenie, wielkość, rodzaj budowli, przeznaczenie poszczególnych pomieszczeń i ich urządzeń,
   f) przedmiot wytwórczości, zasady jej, sposobu i konstrukcji zastosowanych aparatów, przybliżoną skalę wytwórczości, rodzaj powstających przytem gazów i środki zapobiegające ich wydzielaniu się; rodzaj stałych odpadków i odcinków i sposób ich usuwania.

Przy fabrykach prochu i materjałów wybuchowych i łatwo zapalnych (kapiszonów, lontów) należy podać dane odnośnie przeznaczenia i urządzenia poszczególnych pomieszczeń i przebiegu fabrykacji, jak również największych ilości przechowywanego w każdem pomieszczeniu materjału.

3. Dla instalacji wodnych, załączniki wymagane przez ustawę wodną.

Niezależnie od tego dla zakładów w budynkach nowych wzgl. starych, podlegających przeróbkom zasadniczym plany ich winny odpowiadać przepisom budowlanym.

II. POSTĘPOWANIE.

1. Dla zakładów, wymagających pozwolenia I instancji właściwa władza przemysłowa (starostwo, magistrat) bada urządzenie zakładu ze stanowiska przepisów (budowlanych, sanitarnych), przy uwzględnieniu opinji funkcjonarjuszy odnośnych władz lub sprawdza w najkrótszej drodze przez funkcjonarjusza tej władzy, której opinja ze względu na rodzaj zakładu jest miarodajną dla jego zatwierdzenia, a następnie wydaje pozwolenie w formie „potwierdzenia“ zgłoszenia zaznaczając, że lokal został przyjęty przez właściwą władzę (starostwo, magistrat), po sprawdzeniu lokalu ze stanowiska przepisów:
   a) sanitarnych, którym podlegają wytwórnie środków spożywczych (piekarnie, jatki, masarnie, wyrób cukierków, małe olejarnie), oraz zakłady uciążliwe ze względu na wyziewy i odpływy, jak np. małe farbiarnie, pralnie chemiczne i t. d., przepisy te wymagają:
1. odprowadzania brudnych odpływów bez zanieczyszczenia ścieków ulicznych, wód publicznych i sąsiednich placów przez osady, odpadki i związki szkodliwe,
2. usuwanie oparów i wyziewów przez kanały, przewody i kominy wentylacyjne,
3. zastosowanie środków, zapobiegających szkodliwości środków spożywczych i polegających na izolowaniu ich wytwórni od mieszkań ludzkich, zachowaniu pewnej odległości od brudnych ubikacji gospodarskich, badaniu i oczyszczaniu wody oraz używaniu naczyń z materjałów nieszkodliwych dla produkcji zakładów,
   b) budowlanych, którym podlegają kuźnie oraz zakłady przerabiające łatwopalne materjały, (drzewo, papier, słomę) szczególniej przy użyciu pieców i łatwopalnych, a zwłaszcza podgrzewanych płynów (benzyny, terpentyny, olei, lakierów), pow. przepisy wymagają, aby tego rodzaju zakłady, które mogą być urządzane na posesjach, a nawet w budynkach mieszkalnych (na parterze) były izolowane ścianami ogniotrwałemi od pomieszczeń mieszkalnych i ich klatek schodowych oraz miały osobne zewnętrzne wejście i stropy, ogniotrwałe lub z ogniotrwałem podbiciem,

o ile znajdują się nad niemi pomieszczenia mieszkaniowe lub robocze, przyczem niebepieczne oddziały (suszarnie), niedopuszczalne w budynkach mieszkalnych, winny być oddzielone ścianami ogniowemi od sąsiednich budynków wzgl. ścianami i stropami ogniotrwałemi, od warsztatów z odpadkami łatwopalnych materjałów, a piece winny mieć paleniska, urządzane zewnątrz oddziałów lub zabezpieczone ściankami ogniotrwałemi od zetknięcia się z łatwopalnymi materjałami.

2. Dla zakładów, wymagających pozwolenia II instancji (Urzędu Wojewódzkiego) władza przemysłowa określa właściwą formę postępowania w zależności od rodzaju i położenia zakładu i przekazuje sprawę I instancji lub rozpoczyna sama postępowanie. W tym ostatnim wypadku władza przemysłowa zawiadamia o zamierzonem urządzeniu zakładu interesowane władze oraz właściwy urząd gminy (miejskiej lub wiejskiej), który jednocześnie w charakterze zastępcy sąsiadów jest uprawniony do wnoszenia do władzy przemysłowej ich zarzutów, o ile uzna je za uzasadnione. Dla władz I instancji, dołącza władza przemysłowa egzemplarz planów dla zaświadczenia zgodności z rzeczywistością, o ile plany te złożone zostały bez odnośnego zaświadczenia.

Zawiadomienie winno zawierać:

a) imię, nazwisko i stan przedsiębiorcy, przedmiot przedsiębiorstwa oraz miejsce jego założenia,
b) wezwanie do ew. wniesienia zarzutów przeciw urządzeniu,
c) wskazanie miejsca, gdzie podanie, opis, plany i rysunki są złożone do przejrzenia, oraz
d) wyznaczenie terminu komisyjnego dochodzenia, o ile zostało ono uznane za konieczne dla zbadania dopuszczalności zakładu, bez względu na to, czy ewent. zarzuty zostaną zgłoszone lub nie.

Jeśli wniesione zarzuty wymagają komisyjnego dochodzenia, niezarządzonego w zawiadomieniu, władza przemysłowa rozpisuje dodatkowo i przeprowadza komisyjną rozprawę przy udziale władz I instancji (delegata starostwa, architekta, lekarza powiatowego lub miejskiego) rzeczoznawców, o ile zakład (np. chemiczny) tego wymaga przedstawicieli gminy (którzy przedkładają opinje swego urzędu, względnie uzasadnione zarzuty sąsiadów) oraz delegatów innych interesowanych władz (Min. Skarbu, Spraw Wojskowych oraz Kolei dla zakładów w rejonie ogniowym kolejowym) dopuszczając do udziału w komisji również sąsiadów dla umożliwienia im poparcia ich zarzutów, wniesionych przez Urząd gminny. Skład komisji powinien być jaknajmniejszy i ograniczać się jedynie do tych członków, których udział jest konieczny ze względu na rodzaj, skalę i położenie zakładu.

Komisyjne dochodzenie rozpoczyna przewodniczący (z ramienia II instancji) krótkim referatem o projektowanym zakładzie, jego rodzaju, o położeniu (we wsi, mieście) odległości od budynków mieszkaniowych wzgl. publicznych, rodzaju produkcji i urządzeniach. Następnie członkowie komisji po zbadaniu warunków na miejscu, określają dopuszczalność projektowanego zakładu ze względu na jego położenie, charakter i przeznaczenie dzielnicy, położenie budynków zakładu, ich odległości od sąsiednich budynków mieszkaniowych, publicznych drewnianych, niebezpiecznych pod względem pożarowym, a następnie określają warunki, jakim winny odpowiadać urządzenia techniczne zakładu, a w szczególności, — wentylacja naturalna, wzmocniona lub mechaniczna, urządzenie i rodzaj ścieków do oczyszczania i odprowadzania oczyszczonych odpływów (do rzeki, kanału ściekowego lub na nieużytki poza obręb miasta) oraz urządzenia do usuwania szkodliwych wyziewów i gazów, jako pobocznych produktów fabrykacji.

Po zaprotokułowaniu oświadczeń, warunków i zarzutów poszczególnych członków komisji należy zbadać, przyjąć lub odrzucić wniesione zarzuty i sformułować uchwałę, orzekającą czy i pod jakiemi warunkami uznaje się urządzenie danego zakładu za dopuszczalne oraz zaznaczyć w uchwale, czy i jakie zarzuty zostały uwzględnione i jakie wskutek tego postawiono petentowi warunki i ograniczenia — względnie, że osoby, których zarzutów nie uwzględniono, odsyła się na drogę prawem przewidzianą.

Protokuł należy zamknąć podaniem dnia i godziny zakończenia czynności komisji i podpisami jej członków.

Na planach użytych przy komisyjnem dochodzeniu, należy po zaznaczeniu zmian i poprawek, odpowiadających uchwale komisji zamieścić potwierdzenie: „Użyto przy komisyjnem dochodzeniu dnia . . . . . “ podpisy członków Komisji i petenta.

III. POZWOLENIA.

Jeżeli zarzutów nie wniesiono, a wielkość, rodzaj i położenie zakładu nie wymagają komisyjnego dochodzenia, władza przemysłowa bada dopuszczalność i urządzenia zakładu ze stanowiska przepisów przemysłowych, budowlanych, sanitarnych, skarbowych, bezpieczeństwa pracy i przy uwzględnieniu opinji odnośnych organów i władz, odmawia zatwierdzenia lub zatwierdza, określając warunki i ograniczenia, jakim winno odpowiadać urządzenie zakładu odnośnie:

1. Otoczenia, placu, brudnych lub szkodliwych ubikacji w sąsiednich lub przylegających do zakładu budynkach.
2. Budynków (ścian ogniowych, stropów, podłóg, schodów, drzwi i światła,
3. Urządzeń mechanicznych (napędu, pędni, obrabiarek).
4. Wentylacji do usuwania szkodliwych gazów z pomieszczeń roboczych.

5. Ścieków do czyszczenia i usuwania oczyszczonych odpływów.
6. Urządzenia do usuwania szkodliwych wyziewów i gazów, celem zabezpieczenia powietrza od zanieczyszczenia.

W odmowie zatwierdzenia z oznaczeniem jej podstawy prawnej, należy szczegółowo podać wszystkie motywy.

W decyzji, zatwierdzeniu lub jego odmowie, należy zaznaczyć przysługujący stronom środek prawny odwołania do Ministerstwa Przemysłu i Handlu (w myśl ustawy z dnia 1.VIII. 1923 r. Dz. Ust. № 91), które składa się władzy przemysłowej (w myśl Uchwały Rady Ministrów z dnia 24.IV. 1925 r.).

Orzeczenie władzy przemysłowej rozsyła się (w odpisach lub specjalnych zawiadomieniach) interesowanym władzom i stronom, szczególniej tym, których zarzutów nieuwzględniono, podając przytem motywy nie uwzględnienia dla ewentualnego wniesienia rekursu.

Pozwolenia na urządzenia zakładu, wymagającego koncesji (osobistego uprawnienia) innej władzy (Min. P. i H., skarbowej, sanitarnej) wydaje władza przemysłowa na podstawie tej koncesji (a w wyjątkowych wypadkach z zastrzeżeniem uzyskania jej), zastrzegając, że zakład może być uruchomiony po sprawdzeniu przez władzę przemysłową i po uzyskaniu odnośnego pozwolenia innej władzy, wymaganego specjalnymi przepisami (o wyrobie gilz, oraz spirytusu i słodkich wódek pg. ustawy o monopolu spirytusowym).

W wypadkach, kiedy urządzenie zakładu uważa się za dopuszczalne, poleca się uzupełnić pozwolenie następującem zastrzeżeniem: „Władza przemysłowa zastrzega sobie prawo zmiany lub uzupełnienia oznaczonych w pozwoleniu warunków i ograniczeń, jeżeli zajdzie tego potrzeba, po przeprowadzeniu dochodzenia przepisanego dla pozwolenia na zakład.”

Pozwolenie zachowuje swą moc, jak długo są zachowane warunki i ograniczenia, na jakich zostało wydane; zasadnicze zmiany pracowni. lokali i produkcji wymagają dodatkowego pozwolenia.

Przepisy techniczne w sprawie pozwoleń na zakłady przemysłowe.

I. ZASADY OGOLNE.

Przy badaniu podań o pozwolenie należy rozważać tylko uciążliwości, niedogodności i niebezpieczeństwo, wynikające z fizycznego oddziaływania zakładu na sąsiedztwo i otoczenie, nie uwzględniając natomiast niedogodności innego rodzaju, stanowiących często podstawę zarzutów stron przy rozprawie, jak np. szkodliwa konkurencja, podrożenie siły roboczej, zużycie dróg, wzrost opłat asekuracyjnych i t. d., tak samo jak i zarzutów, opartych na tytułach cywilno-prawnych.

Należy przytem zbadać, czy uciążliwości, niedogodności i niebezpieczeństwo przekraczają granice, do jakiej muszą być narzucone sąsiedztwu i otoczeniu w interesie przemysłu, koniecznego dla dobra ogólnego.

Po rozważeniu tej sprawy na podstawie złożonych przez pętenta projektu i załączników, należy w dalszym ciągu zbadać, czy urządzenie instalacji oraz sposób i rodzaj produkcji zabezpieczają w dostatecznym stopniu sąsiedztwo; w wypadku, kiedy to okaże się niewykonalne, może nastąpić odmowa, a w przeciwnym razie udzielenie pozwolenia z ustaleniem potrzebnych warunków i zastrzeżeń.

Szczególnej uwagi wymaga sprawa usuwania stałych odpadków i odcieków fabrycznych. Zagrzebywanie i wpuszczanie w grunt mogłoby być dozwolone wyjątkowo po ustaleniu zupełnej nieszkodliwości i dopuszczalności tego sposobu usuwania, a odprowadzanie odcieków do wód prywatnych i publicznych powoduje często takie szkodliwości, wywołując stanowcze i uzasadnione sprzeciwy stron interesowanych, — że tej sprawie należy poświęcić szczególną uwagę. Nie można uważać za właściwe wyłączenie tej sprawy z badania zakładu i pozostawienia jej uregulowania późniejszym zarządzeniom w myśl obowiązujących przepisów (o użytkowaniu wód prywatnych i publicznych, natomiast, jeżeli zamiar odprowadzania odcieków dowód wynika z oświadczenia przedsiębiorcy lub z warunków i okoliczności danego wypadku i jeżeli grozi to uciążliwościami, należy odmówić na to pozwolenia lub zezwolić pod odpowiedniemi warunkami. Wrazie udzielenia pozwolenia radzi się pozatem zastrzec, że władza ma prawo w każdym czasie uzależnić dalsze odprowadzanie odcięków od wykonania dalszych potrzebnych warunków lub nawet zakazać, jeżeli przepisy pozwolenia okażą się niedostateczne lub niewykonalne.

Przy zakładach z większemi paleniskami, zastrzega się zazwyczaj, że ich właściciele obowiązani są dążyć do osiągnięcia zupełnego spalania (dymu) przez odpowiednie instalacje paleniskowe, rodzaj paliwa i należytą ich obsługę; wrazie zaś niedostateczności środków zastosowanych do zabezpieczenia od uciążliwości, powodowanych przez dym, sadze, gazy i t. d.. — wykonać zmiany w paleniskach, ich obsłudze i wyborze paliwa, konieczne dla zmniejszenia powyższych uciążliwości i szkodliwości.

Stosowanie do tego zastrzeżenia jest wskazane nietylko w interesie sąsiadów, lecz i przedsiębiorcy, któremu pozostawia się pewną granicę w wyborze palenisk i opału i daje się możność wyzyskania ulepszeń technicznych i pomyślnych okoliczności.

Dotyczy to również urządzeń do usuwania (przez spalanie, skraplanie, pochłanianie lub odprowadzanie do kominów) szkodliwych gazów i oparów, pozostających przy produkcji lub stanowiących uboczne jej produkty.

Przepisy (b. Urzędu Głównego do spraw fabrycznych i górniczych z dnia 19.II. 1913 r.) zobowiązują przedsiębiorców do urządzania i stosowania wszystkich środków, koniecznych dla zabezpieczenia zdrowia i życia robotników ze względu na szczególne właściwości produkcji

i urządzeń. Jakkolwiek władzy przemysłowej przysługuje w każdym czasie prawo zmuszenia przedsiębiorców do zastosowania tego rodzaju środków ochronnych, tem niemniej należy już wykorzystać dochodzenie przy udzieleniu pozwolenia, ażeby ustalić środki dla ochrony robotników i określić je w formie warunku pozwolenia. Należy zwracać uwagę, ażeby pracownie co do położenia, powierzchni, światła, ogrzewania i wentylacji odpowiadały przepisom hygjeny fabrycznej, a urządzenia techniczne (napęd, pędnie, obrabiarki), drzwi i otwory schodów miały odpowiednie zabezpieczenia.

Należy również uwzględnić inne wymagania, które w formie w jaką zostały ujęte przez ochronę pracy, brzmią, jak następuje:

1. W każdym zakładzie należy urządzić i należycie utrzymywać dostateczną ilość ustępów, — dla każdej płci osobno, — przyczem tam, gdzie praca odbywa się przy wysokiej temperaturze i lekkim ubraniu, ustępy winny być bez przeciągów i z dostępem, wykluczającym niebezpieczeństwo przeziębienia.
2. W zakładach, gdzie praca wymaga częściowego rozebrania się lub zmiany ubrania, należy urządzić dostateczną ilość szatni z umywalniami, jeżeli robotnicy są narażeni na kurz i rozgrzanie się.
3. W większych zakładach, gdzie robotnicy w czasie przerwy obiadowej nie mogą wychodzić do domu (z powodu odległości lub rodzaju pracy), należy urządzić pomieszczenia stołowe z piecami do rozgrzewania posiłku. Przy odpowiednich urządzeniach szatnie mogą służyć jednocześnie jako pomieszczenia stołowe.

123.

PISMO OKÓLNE Wojewody Warszawskiego w sprawie cen drzewa opałowego w miesiącu sierpniu i wrześniu 1926 roku.

Do Panów Starostów w Województwie Warszawskiem.

W wykonaniu rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 1 lutego 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 14 poz. 140 § 9) w przedmiocie dostarczenia drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym — po zasięgnięciu opinji Komisji, powołanej w myśl powyższego rozporządzenia — zarządzam, co następuje:

Cenę drzewa opałowego w stanie niewyrobionym na pniu za 1 m. p. pozostawić bez zmiany na miesiąc sierpień i wrzesień 1926 r. t. j. w wysokości, ustalonej rozporządzeniem mojem z dnia 25 stycznia 1926 r. L.R.W. 5/8/L.

Warszawa, dnia 26 sierpnia 1926 r.
L. RW 5/38/L.

W o j e w o d a:
(—) *Sołtan.*

124.

PISMO OKÓLNE Wojewody Warszawskiego w sprawie wywozu masła zagranicę.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Wobec wzmagającego się eksportu masła zagranicę zawiadamiam na zasadzie zezwolenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 4.VIII. L. 2370. W. III., że wywóz masła z powiatów niezapowietrzonych pryszczycą nie podlega żadnym ograniczeniom, z powiatów zaś zapowietrzonych można wysyłać masło, jedynie ze śmietany pasteuryzowanej.

Warszawa, dn. 13 sierpnia 1926 r.
L. R. W. 2085/70/W.

Z a W o j e w o d ę:
(—) *Tustanowski.*

V.

125.

Ruch służbowy.

W STAROSTWACH:

A. Minister Spraw Wewnętrznych mianował inż. Czesława Gajzlera Starostą w VI st. sł. w Rypinie.

B. Wojewoda Warszawski: a) przedłużył umowę służbową do dnia 30 września 1926 r. z Robertem Szewczykiem, prac. kontr. XII st. sł. w Starostwie w Rawie; b), przeniósł Leopolda Kobylińskiego, prakt. administracyjnego I kat. w X st. sł. ze Starostwa przasnyskiego do Pułtuska i Kazimierza Milczarskiego, urz. X stop. służb. ze Starostwa kutnowskiego do Przasnysza; c) rozwiązał umowę służbową z sanitarjuszami do walki z zarazą płucną w X stop. służb.: Jerzym Linniczenko w Starostwie w Sochaczewie i Kazimierzem Skowrońskim w Starostwie w Lipnie.

Zmarł: Tadeusz Parylak, urz. VIII st. sł. w Starostwie w Pułtusku.

VI.

126.

Zezwolenia na kwestę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 21/VII. 1926 roku, № BP. 6236/26 zezwoliło Komitetowi budowy kościoła we wsi Kamionka, pow. Wileńsko-Trockiego kwestować na trzy książki, które winny być oparafowane i zaopatrzone w fotografję osoby upoważnionej do kwesty oraz poświadczone przez miejscową władzę admin. I-ej instancji w czasie od 1 sierpnia 1926 roku do 1 sierpnia 1927 roku, na cele

związane z budową wzmiankowanego kościoła, po miastach i wsiach na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w województwach: Warszawskiem i innych.

Warszawa, dnia 3 sierpnia 1926 r.

L. BP. 30/IV. / 45

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 26 lipca r.b. № BP 6541/26 zezwoliło Radzie Parafjalnej kościoła Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w Bydgoszczy kwestować na trzy książki, które winny być oparafowane i zaopatrzone w fotografje osób upoważnionych do kwesty oraz poświadczone przez miejscową władzę administracyjną I instancji, po miastach i wsiach w Województwach: Warszawskiem i innych, w czasie do 1 sierpnia 1927 roku, na cele związane z budową kościoła na przedmieściu Bydgoszcz — Szwederowo.

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1926 r.

L. BP. 30/IV. / 47

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 30 lipca 1926 r. № BP 6593/26 zezwoliło Komitetowi parafjalnemu odbudowy kościoła w Gorlicach kwestować na pięć książek, które winny być oparafowane i zaopatrzone w fotografje osób upoważnionych do kwesty, oraz poświadczone przez miejscową władzę adm. I-ej instancji, po miastach i wsiach na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, w Województwach: Warszawskiem i innych, w czasie od 1 września do 31 grudnia 1926 roku, na cele odbudowy kościoła w Gorlicach.

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1926 r.

L. BP. 30/IV. / 46

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 10 sierpnia 1926 r. № BP. 840/26 zezwoliło Komitetowi odbudowy kościoła w Otołczycach, gm. Porzeckiej, pow. pińskiego kwestować na dwie książki, które winny być oparafowane i zaopatrzone w fotografje osób upoważnionych do kwesty oraz zaświadczone przez miejscową władzę adm. I-ej instancji, w czasie od 15 sierpnia do 31 grudnia 1926 r., na cele związane z odbudową kościoła w Otołczycach, po miastach i wsiach na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w Województwach: Warszawskiem i innych.

Warszawa, dnia 18 sierpnia 1926 r.

L. BP. 30/IV. / 48

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 6 sierpnia 1926 r. № BP 431/26 zezwoliło Zakładowi Opieki Św. Józefa w Piotrkowie, ul. Kaliska № 115, kwestować na dwie książki, które winny być oparafowane i zaopatrzone w fotografję osoby upoważnionej do kwesty, oraz poświadczone przez miejscową władzę adm. I-ej instancji, po miastach i wsiach na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, w Województwach: Warszawskiem i innych, w czasie od 15 sierpnia do 31 grudnia 1926 r. na cele związane z wychowaniem sierot.

Warszawa, dnia 19 sierpnia 1926 r.

L. BP. 3644/IV. / 1

Wojewoda Warszawski, decyzją z dnia 25 sierpnia 1926 r. L. BP 3622/2/IV zezwolił Tow. Niesienia Pomocy Głodnym „Pogotowie dla Głodnych" w Warszawie, przy ul. Kopernika № 37, na przeprowadzenie kwesty na terenie Województwa Warszawskiego w czasie od dnia 25 sierpnia do dnia 31 grudnia 1926 r.

Kwesta będzie otwarta. Ofiary będą wpisywane do kwitarjuszy w formie bloczków; jeden kwit pozostaje w kwitarjuszu, drugi egzemplarz będzie wręczany ofiarodawcy.

Kwitarjusze są dwóch typów: jedne przeznaczone do zbierania ofiar w naturze, drugie — do zbierania ofiar w gotowiźnie.

Kwitarjusze winny być osznurowane i opatrzone pieczęcią Województwa Warszawskiego.

Kwestarze winni posiadać dowody osobiste z fotografją oraz legitymacje imienne, wydane przez Tow. Niesienia Pomocy Głodnym „Pogotowie dla Głodnych" w Warszawie, Kopernika № 37.

Warszawa, dnia 25 sierpnia 1926 r.

L. BP. 3622/IV. / 2

VIII.

127.

Ostrzeżenia.

Podaje się do wiadomości, że następujące osoby uprawiają zawodowo włóczęgostwo i nieprawnie wyłudzają wsparcie na rachunek swej gminy przynależności.

L. p.	NAZWISKO I IMIĘ	Wiek	Zawód	Miejsce stałego zamieszkania			Uwagi
				wieś lub miasto	gmina	powiat	
1	Arendt vel Arndt Konstanty	—	garbarz	m. Białystok	—	—	
2	Bobko Wojciech	—	—	—	Majdan Gór.	Tomaszów Lub.	
3	Bosowski Mikołaj	71	—	—	Błudniki	Stanisławów	
4	Bosek Józef	—	—	—	Boguchwała	—	
5	Brandes Eljasz	28	—	—	Budzanów	Trembowla	
6	Breier Dawid	—	—	—	Zabłotów	Śniatyn	
7	Chmielik Jurko	34	—	—	Łukowiec	Lubaczów	
8	Chojnacki Michał	—	—	—	Piekary	Błonie	
9	Damas Franciszek	24	—	m. Pabjanice	—	—	
10	Darmopąk Stefan	—	—	—	Hnidana	Zborów	
11	Haniszczak Paweł	—	—	—	Mroźnica	—	
12	Hatajdida Mikołaj	—	—	—	Bożyków	Podhajce	
13	Jankowski Zygmunt	—	—	m. Kołomyja	—	—	
14	Jarmoluk Grzegorz	23	—	Kamionka	Kozłów	Miechów	
15	Jaźwiński Aleksander	29	—	—	Grochów	Sokołów	
16	Knapik Jan	52	rolnik	—	Pagorzyna	Gorlice	Osadnik-kolonista
17	Koczutka Michał	26	—	—	Łukowiec	Lubaczów	
18	Koper Jan	19	—	—	Nielisz	Zamość	Nieulecz. chory
19	Kozak Matwij	33	—	—	Łukowiec	Lubaczów	
20	Krupadiorow Aleksander	—	—	Mikołajewo	Krasnopol	Suwałki	
21	Lewandowska Anastazja	30	panna	—	Olejów	Zborów	
22	Lisiewiczowa Antonina	—	—	m. Kosów	—	Kosów	
23	Litwiniuk vel Ostupiak Aleks.	26	—	Stołpno	Zahajki	Radzyń	
24	Łazowski Tadeusz	20	—	—	Kudelczyn	Sokołów	
25	Mazurek Zygmunt	21	—	—	Siedliszcze	Chełm	
26	Miszczuk Jan	—	—	Sojówka	Międzyleś	Biała-Podlaska	
27	Mondela Jan	32	—	—	Monasterzyska	Buczacz	
28	Motel Wacław	—	—	—	Jabłonna	Sokołów	
29	Naleziński Jędrzej	44	—	—	Bogucice	Bochnia	
30	Okiejewicz Józef	30	—	—	Jaslanowice	Sanok	
31	Passotti Filemon	—	—	—	Tyśmieniczany	Stanisławów	
32	Puchalski Józef	21	—	Lawiszyn	Jadów	Radzymin	
33	Siciński Ludwik	31	—	m. Pabjanice	—	—	
34	Skowerski Paweł	21	—	—	Strachówka	Radzymin	
35	Słupski Wojciech	32	—	m. Gąbin	—	Gostynin	
36	Smolarek Franciszek	20	—	m. Łódź	—	—	
37	Sokołowski Władysław	35	—	m. Łódź	—	—	
38	Szydłowski Tadeusz	28	—	—	Białobrzegi	Łuków	
39	Szwedak Dymitr	58	bednarz	—	Kroguleс	Kopyczyńce	
40	Smal Teodor	—	—	—	Małoryta	Brzesko	
41	Tabor Stanisław z żoną Joanną	—	—	Kamionka	Kozłów	Miechów	
42	Tkaczyk Katarzyna	—	—	—	Bożyków	Podhajce	
43	Tobolski Władysław	46	—	Warszawa	—	—	
44	Tymoszewski Edward	—	—	—	Jabłonna	Sokołów	
45	Trzeszczak Władysław z żoną Stanisławą i 2-giem dzieci Edmundem lat 7 i Józefem lat 5.	—	—	m. Pabjanice	—	—	
46	Wolf Brant	28	—	Stanisławów	—	—	
47	Zdziechowski Piotr	36	—	m. Gomiędz	—	Białystok	

IX.

128.

Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 14-go sierpnia 1926 roku, L. BP. $\frac{3305|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1057 stowarzyszenie pod nazwą: „Bibljoteka Żydowska im. I. L. Pereca w Lipnie".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 13-go sierpnia 1926 roku, L. B.P. $\frac{3494|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1058 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Gimnastyczne „Sokół" w Raciążu—Płockim.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 17-go sierpnia 1926 roku, L. BP. $\frac{1378|V}{3}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 1059 stowarzyszenie pod nazwą: „Huragan" w Wołominie.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 3-go sierpnia 1926 roku, L. B.P. $\frac{3174|V}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1060 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół" w Rypinie".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 14-go sierpnia 1926 roku, L. B.P. $\frac{3531|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1061 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Wiśkienicy".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 14-go sierpnia 1926 roku, L. B.P. $\frac{3471|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1062 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Sławęcinie".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 14-go sierpnia 1926 roku. L. B.P. $\frac{3515|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1063 stowarzyszenie pod nazwą: „Pułtuskie Towarzystwo Kolarskie".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 14-go sierpnia 1926 roku, L. B.P. $\frac{3401|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1064 stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze im. Staszyca w Bartodziejach".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 14-go sierpnia 1926 roku, L. B.P. $\frac{3520|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1065 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w maj. Skwary-Dąbrowa, gm. Naruszewo".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 14-go sierpnia 1926 roku, L. B.P. $\frac{3553|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1066 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Gimnastyczne Sokół w Wyszkowie".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 14-go sierpnia 1926 roku L. B.P. $\frac{3568|V}{4}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1067 stowarzyszenie pod nazwą: „Koło Miłośników Muzyki w Pułtusku".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 14-go sierpnia 1926 roku, L. B.P. $\frac{3473|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1068 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Rolnicze Okręgowe w Sierpcu".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 12-go sierpnia 1926 roku, L. BP. $\frac{3202|V}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1069 stowarzyszenie pod nazwą: „Żydowska Bibljoteka Ludowa pod nazwą „Szalem Alejchem" w Raciążu".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 12-go sierpnia 1926 roku, L. B.P. $\frac{2238|V}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1070 stowarzyszenie pod nazwą: „Bibljoteka Żydowska im. I. L. Pereca w Dobrem".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 12-go sierpnia 1926 roku, L. BP. $\frac{3536|V}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1072 stowarzyszenie pod nazwą: „Tow. Sportowe „Mazowia" w Mińsku Mazow."

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 17-go sierpnia 1926 roku, L.B.P. $\frac{3661|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1073 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Gimnastyczne „Sokół" w Oporninie".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 24-go sierpnia 1926 r., L. B.P. 3691 V/1, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1074 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Płyćwi, pow. Skierniewickiego".

Na zazadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 24-go sierpnia 1926 roku, L. BP. 2746 V/2, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1075 stowarzyszenie pod nazwą: „Stow. Majstrów Rzeźników Żyd. w Skierniewicach".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 24-go sierpnia 1926 roku, L. BP. 3432|V/2, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 1076 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Łowieckie „Łoś" w Lubieniu, pow. Włocławskiego".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 21-go sierpnia 1926 roku, L. PO. 515|II/2, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 30 stowarzyszenie pod nazwą: „Tow. Dobroczynności w Pułtusku".

DZIAŁ OBWIESZCZEŃ.

a) Komunikaty o zaginięciu i poszukiwaniu osób wojskowych i cywilnych.

P. K. U. w Kutnie poszukuje:

1) Błaszczyka Antoniego, syna Andrzeja i Agnieszki z Karolczaków, urodzonego dnia 5 maja 1878 roku, wyznania rzym.-kat., z zawodu robotnika, zamieszkałego ostatnio we wsi Rybie, gminy Krzyżanówek, pow. Kutnowskiego, wymieniony powołany został wskutek mobilizacji w r. 1914 do armji rosyjskiej, gdzie służył w pułku artylerji (numer pułku niewiadomy) i dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez P. K. U. Kutno, wskutek prośby jego żony Katarzyny o uznanie go za zaginionego.

L. dz. 13176.

2) Grzegorzewskiego Franciszka, syna Adama i Elżbiety z Wasiaków. urodzonego dnia 2.I. 1874 r., wyznania rzym.-kat., z zawodu robotnika, zamieszkałego ostatnio w Dobrzelinie, gm. Żychlin, pow. Kutnowskiego, wymieniony powołany został wskutek mobilizacji w r. 1914 do armji rosyjskiej, gdzie służył w 20 drużynie, 2-ga rota, dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez P. K. U. Kutno, wskutek prośby jego żony Anny o uznanie go za zaginionego.

L. dz. 13046.

3) Wicentego Jerzaka vel Iżyńskiego, syna Jana i Katarzyny, urodzonego 20 kwietnia 1876 r. wyznania rzym.-kat., z zawodu robotnika, zamieszkałego ostatnio Dobrzelinie, gm. Żychlin, powiatu Kutnowskiego, wymieniony powołany został wskutek mobilizacji w r. 1914 do armji rosyjskiej, gdzie służył w 7 rewelskim p. i dotychczas nie powrócił do domu i nie daje o sobie znaku życia, wobec czego z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez P. K. U. w Kutnie, wskutek prośby jego żony Józefy o uznanie go za zaginionego.

L. dz. 7481.

4) Żabłockiego Stanisława, syna Szczepana i Anny, urodzonego dn. 5.III. 1888 r., wyznania rzym.-kat., z zawodu robotnika, zamieszkałego ostatnio Nowa-Wieś, gm. Kutno, pow. Kutnowskiego, wymieniony powołany został wskutek mobizacji do armji rosyjskiej, gdzie służył w Gwardyjskim Litewskim Pułku i dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu, jest poszukiwany przez P. K. U. Kutno, wskutek prośby jego żony Cecylji o uznanie go za zaginionego.

L. dz. 5502.

5) Zabłockiego Stanisława, syna Szczepana i Anny ur. dn. 5.III. 1888 r., wyzn. rzym.-kat. z zawodu robotnika, zam. ostatnio w Kutnie, wymieniony powołany został w skutek mobilizacji w r. 1914 do armji rosyjskiej, gdzie służył w Gwardyjskim Litewskim Pułku i dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca pobytu, jest poszukiwany przez P.K.U. Kutno, wskutek prośby jego żony Cecylji o uznanie go za zaginionego.

L. dz. 17879.

P. K. U. Warszawa--Powiat poszukuje:

1) Stanisława Fukowskiego, urodzonego 3.IV. 1878 r. w Jazgarzewie, syna Jana i Marjannny, zamieszkałego w Jazgarzewie, pow. Grójeckiego, z zawodu rolnika. Ostatnio służył w Szlissenburskim p. p.

Prosi o poszukiwanie Teofila Fukowska, żona.

L. dz. 20920/III/26.

2) Bronisława Gmurczyka, urodzonego 28.XII 1883 r. w Żukowie Poświętnem, syna Piotra i Franciszki, z zawodu stolarza. Ostatnio służył w Wileńskim p. p.

Prosi o poszukiwanie Zofja Gmurczyk, żona.

L. dz. 20924/III.26.

3) Szaję Hersza Gromana, ur. 9.VI. 1877 r. w Grójcu, syna Jankla i Mindli, zaw. w Grójcu, z zawodu stolarza. Ostatnio służył w 15 Slisenburskim pułku, 15 komp.

Prosi o poszukiwanie Szajnolda Groman, żona.

L. dz. 20716/III.26.

4) Michała Janiszewskiego, urodzonego 9.XII. 1887 r., w miejscu niewiadomym, z zawodu robotnika. Ostatnio służył w 13 Orł. Brygadzie.

Prosi o poszukiwanie Michalina Janiszewska, żona.

L. dz. 21256/III.26.

5) Jana Kościeszę, urodzonego 18.VIII. 1888 r. w Chrustach, gm. Tuchowicze, syna Walentego i Marjanny, zamieszkałego w gm. Tuchowicze, pow. Łukowski z zawodu rolnika. Ostatnio służył w p. p. strzelców finlandzkich.

Prosi o poszukiwanie Kościesza Marjanna, żona.

L. dz. 20921/III.26.

6) Franciszka Kotańskiego, urodzonego 24.I. 1893 r. w Lesznowoli, gm. Kobylin, syna Jana i Juljanny, zamieszkałego w Księżowoli, gm. Konie, pow. Grójeckiego. Ostatnio służył w 294 p. p. Berezińskim.

Prosi o poszukiwanie Jan Kotański, ojciec.

L. dz. 20919/III.26.

7) Władysława Kotańskiego, urodzonego 30.III. 1900 r. w Michrowie, gm. Konie, syna Jana i Juljanny, zamieszkałego w Księżowoli, gm. Konie, pow. Grójeckiego.

Ostatnio służył w Armji Polskiej, Pułk niewiadomy.

Prosi o poszukiwanie Jan Kotański, ojciec.

L. dz. 20919/III.26.

8) Władysława Osuchowskiego, urodzonego 20.II. 1886 r. w Buńczy, gm. Lechanice, syna Józefa i Franciszki, zamieszkałego w Bończy, gm. Lechanice, pow. Grójeckiego, z zawodu wyrobnika. Ostatnio służył w Pociągu Sanitarnym B.

Prosi o poszukiwanie Marjanna Osuchowska, żona.

L. dz. 21246 III.26.

9) Stanisława Tomaszewskiego, urodzonego 20.III. 1891 r. w Osuchowie, gm. Piekary, syna Józefy i Marjanny, zamieszkałego w Osuchowie, gm. Piekary, pow. Błońskiego, z zawodu robotnika rolnego. Ostatnio służył w Orłowskim puł. piechoty.

Prosi o poszukiwanie Eleonora Tomaszewska, żona.

L. dz. 21254 III.26.

UWAGA! Wzywa się wszystkich, którzy posiadają wiadomości o wyżej wymienionych wojskowych, mające świadczyć o ich zaginięciu, względnie o ich istnieniu, aby zawiadomili o tem odnośną Powiatową Komendę Uzupełnień (P.K.U.) w przeciągu 3 miesięcy od daty ogłoszenia powyższych komunikatów z powołaniem się na liczbę komunikatu.

Aleksander Łapiński, syn Wojciecha i Małgorzaty, urodz. 13.VII. 1895 r. we wsi Niemiry, gm. Brańszczyk, pow. Ostrowskiego, przynależny do tejże gminy, został aresztowany w dn. 24.II. b. r. na terenie pow. wileńskiego w chwili gdy usiłował nawiązać kontakt z podejrzanemi pod względem politycznym osobami. Odtransportowany do gm. Brańszczyk i oddany pod dozór policyjny, miał stawić się na komisję przeglądową w Ostrowie. Jednakże Łapiński na komisję przeglądową nie stawił się i zbiegł w niewiadomym kierunku wraz z Natalją Pędzich, córką Piotra i Marceli urodz. w dniu 17.V. 1905 we wsi Zalas, gm. Długosiodło, pow. Ostrowskiego.

Rysopis Łapińskiego: wrost średni, brunet, oczy czarne, twarz okrągła — śniada, nos i usta proporcjonalne, szczególnych znaków niema.

Rysopis Natalji Pędzich: wzrost średni, włosy blond, oczy niebieskie, twarz pociągła, śniada, nos i usta proporcjonalne, szczególnych znaków niema.

Na skutek odnośnego zawiadomienia Białostockiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 22.VII 26 r. L. BP. 4658/1. — zarządza się poszukiwanie wymienionych i wrazie ustalenia ich miejsca pobytu zawiadomienie o tem Białostocki Urząd Wojew.

L. BP. 16/48/10.

Obcokrajowiec Darczuk Grzegorz, syn Dymitra i Zofji, urodzony w roku 1892, stały mieszkaniec wsi Naronki, gminy Kochanowo, powiatu Orsza, gub. Mohylowskiej, wzrostu wysokiego, oczy niebieskie, usta normalne, twarz wydłużona, włosy ciemno-blond, znamiona szczególne — szrama na prawym policzku, posiadający kartę pobytu, wydaną przez Starostwo w Wysokiem-Mazowieckiem dn. 11 października 1920 r. za Nr. 10, wciągnięty do listy ewidencyjnej pod Nr. 10 i zarejestrowany po myśli rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 18 września 1919 r. (Dz, Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 50, poz. 727), wyjechał w niewiadomym kierunku, bez zezwolenia Starostwa. Wszelkie poszukiwania na terenie tego powiatu dały wynik negatywny.

Powyższe podaje się do wiadomości, celem poszukiwania Darczuka i w razie ustalenia jego miejsca pobytu zawiadomienie o tem Białostocki Urząd Wojewódzki do L. BP. 4085 2.

L. BP. 16/49/IV.

Dyrekcja Policji we Lwowie poszukuje obywatela rumuńskiego, Kazimierza Henryka 2 im. Heckla, urodzonego w r. 1890 w Radowcach (Radautz) na Bukowinie (Rumunja), syna Antoniego i Józefy, religji ewangelickiej, narodowości niemieckiej, żonatego, ojca jednego dziecka, dziennikarza.

Wobec tego zarządza się inwigilację nad ewentualnem pojawieniem się Heckla na terenie Województwa Warszawskiego i w razie przytrzymania go, zawiadomienie o tem Dyrekcję Policji we Lwowie.

Rysopis Heckla, który ukrywa się może pod fałszywem nazwiskiem jest następujący: wzrost 166 cm., twarz owalna, włosy czarne, piwne oczy, nos i usta proporcjonalne, broda zgolona, używa szkieł.

Stałym punktem oparcia Heckla mają być Gliwice (Niemiecki Górny Śląsk), gdzie ma przebywać jego żona Emilja z córką.

L. BP. 3599/1/II.

Reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 26.IV. 1926 r. № BO. 5662/26, cygan, Paweł Iwanowicz, syn Jana i Marji, urodz. w r. 1895, kotlarz, ma wzbroniony pobyt na terenach Rzeczypospolitej Polskiej. Wobec czego w razie ujawnienia jego miejsca pobytu, Iwanowicz winien być wysiedlony z granic Państwa do Grecji. Iwanowicz legitymuje się paszportem № 55, wydanym przez Konsulat Grecki w Warszawie z ważnością do dn. 30.I. 27.

Wymienionemu Ekspozytura IV. Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę z dnia 25/3. 1926 r. № C. 90/IV udzieliła prawa pobytu do dn. 20.IV.1926 r.

L. BP. 16/50/II.

Urząd Wojewódzki w Poznaniu pismem z dn. 28.VII. b. r. № 22385/26/II, zawiadomił, że poszukiwana optantka, Nickel Arlina, wyjechała do Niemiec i zamieszkuje w Steewen, pow. Randow-Pomeranja.

W związku z powyższem odwołuje się poszukiwania wymienionej, zamieszczone w № 7 z dn. 31.VII. 1926 r. Dziennika Urzędowego Województwa Warszawskiego.

L. BP. 16/52/10.

---

b) Komasacje i parcelacje gruntów.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Otocznia-Nowa, gm. Kosiny powiatu Mławskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 20 maja 1926 r.

№ 5618.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Biernatki, gm. Zieluń, powiatu Mławskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, łącznie z częścią maj. Biernatki zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 15/IV. 1926 r.

№ 5610.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Małocin, gm. Mostowo, powiatu Mławskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 21 maja 1926 r.

№ 5614.

Powiatowy Urząd Ziemski w Pułtusku w związku z likwidacją serwitutów wsi Wypychy, gminy Somianka, powiatu Pułtuskiego w myśl art. 19 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji Urzędów i Komisji Ziemskich oraz § 58 przepisów Wykonawczych z dnia 14/XII 1922 r. do Ustaw o likwidacji serwitutów, wzywa hipotecznych właścicieli nieruchomości ziemskiej o nomenklaturze hipotecznej Wypychy: Jana Linka, Antoniego Linka Jana Mróz, Antoniego Dziewulskiego, Piotra Nowosielskiego, Jana Meljon, Pawła Krawczyk, Rocha i Aleksandrę małż. Linka, Adama Kołodziejczyka, Stanisława i Katarzynę małż. Dumała, Adama Jeż, Stanisława i Małgorzatę małż. Szczerba, Feliksa Linka i Adama Skrzecz, Pawła i Marjannę małż. Kowalskich, Stanisława Twardowskiego, Józefa i Marjannę małż. Dyga, Tomasza Kłebek, Jana i Marjannę małż. Łach, Andrzeja i Katarzynę małż. Skora, Franciszka Sośnickiego i Katarzynę Świdwa, Adama i Marjannę małż. Załoga, Marjannę Dyga i Władysława Król, Adama Mróz, Józefa Linka, Franciszka i Juljannę małż. Trzcińskich do wzięcia udziału przy dokonywaniu przez Komisję Szacunkowo-Rozjemczą wszystkich czynności, przewidzianych § 56 Rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 14/XII 1922 r. w przedmiocie wykonywania Ustaw o likwidacji serwitutów i związanych z opracowaniem projektu przymusowej likwidacji serwitutów wsi Wypychy.

Prace Komisji Szacunkowo-Rozjemczej rozpoczynają się w dniu 20 października 1926 r. we wsi Wypychy w mieszkaniu sołtysa wsi.

Powiatowy Urząd Ziemski nadmienia, że nieprzybycie we wskazanym terminie nie powstrzyma biegu sprawy.

Komisarz ziemski w Pułtusku w związku z likwidacją serwitutów wsi Wypychy, gminy Somianka, powiatu Pułtuskiego w myśl art. 19 Ust. z dnia 11.VIII.1923 r. o zakresie działania Min. Ref. Rol. i organizacji urzędów i Komisji ziemskich, art. 33 Ustawy z dnia 7.V.1920 r. o likwidacji serwitutów oraz § 62 Rozporz. Prez. Głów. Urz. ziemskiego z dnia 14.XII.1922 r. do Ustawy o likwidacji serwitutów wzywa hipotecznych właścicieli nieruchomości ziemskiej o nomenklaturze hipotecznej Wypychy: Jana Linka, Antoniego Linka, Jana Mróz, Antoniego Dziewólskiego, Piotra Nowosielskiego, Jana Melion, Pawła Krawczyk, Rocha i Aleksandrę małż. Linka, Adama Kołodziejczyka, Stanisława i Katarzynę małż. Dumała, Adama Jeż, Stanisława i Małgorzatę małż. Szczerba, Feliksa Linka, i Adama Skrzecz, Pawła i Marjannę małż. Kowalskich, Stanisława Twardowskiego, Józefa i Marjannę małż. Dyga, Tomasza Kłebek, Jana i Marjannę małż. Łach, Andrzeja i Katarzynę małż, Skora, Franciszka Sośnickiego, i Katarzynę Świdwa, Adama i Marjannę małż. Załoga, Marjannę Dyga i Władysława Król, Adama Mróz, Józefa Linka, Franciszka i Juljannę małż. Trzcińskich do stawienia się w dniu 21 październiernika 1926 r. do wsi Wypychy do mieszkania sołtysa wsi, dla okazania im projektu likwidacji serwitutów wsi Wypychy, opracowanego przez komisję Szacunkowo-Rozjemczą, Komisarz Ziemski nadmienia, że nieprzybycie w oznaczonym terminie nie wstrzyma biegu sprawy.

Komisarz Ziemski w Pułtusku w związku z likwidacją serwitutów wsi Gnaty-Lewiski, gminy Winnica, powiatu Pułtuskiego w myśl art. 19 Ustawy z dnia 11.VIII.1923 r. o zakresie działania Min. Ref. Roln. i organizacji Urzędów Ziemskich i Komisji Ziemskich, art. 33 Ustawy z dnia 7.V. 1920 r. o likwidacji serwitutów oraz § 62 Rozporz. Prez. Głów. Urz. Ziemskiego z dnia 14.XII.1922 r. do Ustawy o likwidacji serwitutów wzywa hipotecznych właścicieli nieruchomości ziemskiej o nomenklaturze hipotecznej: Gnaty Lewiski, z gruntami we wsiach Gnatach Gromadze, Gnatach Szczerbaki, tudzież część Gnaty Waśki lit. C z gruntami na wsiach Gnatach Zarazy i Dziwy: Antoniego i Antoninę małż. Szwejkowskich, Antoniego i Juljannę małż. Błońskich, Teofila i Annę małż. Góreckich, Antoniego i Marjannę małż. Sokolnickich, Antoniego Błońskiego, Wierzbickiego, Konstantego Góreckiego i Wiktora Załęskiego do stawienia się w dniu 3 listopada 1926 r. we wsi Gnaty Lewiski w mieszkaniu sołtysa wsi dla okazania im projektu likwidacji serwitutów wsi Gnaty-Lewiski, opracowanego przez Komisję Szacunkowo-Rozjemczą.

Komisarz Ziemski nadmienia, że nieprzybycie w oznaczonym terminie nie wstrzyma biegu sprawy.

---

c) Licytacje i postępowania spadkowe.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Szcześniak, mający kancelarję w Warszawie przy ul. Leszno Nr. 91, obwieszcza że na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie Wydział II Handlowy z dnia 6 maja 1925 r. Nr. 2835, w dniu 19 listopada 1926 r. od godziny 10 rano odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Miedzeszyn hip. Nr. 64“ w Miedzeszynie, gminy Falenica, pow. Warszawskiego, należącej do Heleny Zbierańskiej, składającej się z dwóch działek ziemi powierzchni 8437,5 łokci kwadratowych każda, bez budynków, ogrodzona parkanem z desek i drutu kolczastego, szczegółowo wskazanemi w opisie, w dniu 14 czerwca 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym powiatu Warszawskiego, jest obciążona długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 15000 złotych i 420 rubli i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 1000 złotych.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum 100 złotych.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Szcześniak, mający kancelarję w Warszawie przy ul. Leszno 91, obwieszcza, że na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie Wydział II Handlowy z dnia 6 maja 1925 r. Nr. 2835, w dniu 19 listopada 1926 r. od godz. 10 rano odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Karolew hip. Nr. 50“ w Miedzeszynie, gm. Falenica, powiatu Warszawskiego, należącej do Heleny Zbierańskiej, składającej się z działki ziemi o powierzchni 6 morgów 195 prętów, z domu mieszkalnego-drewnianego, budynku murowanego z cegły, komórki drewnianej, studni-pompy, drzew rosnących na tej przestrzeni oraz innych przynależytości szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 14 czerwca 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym powiatu Warszawskiego, jest obciążona długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 15000 złotych polskich, 4400 rubli i 6250000 marek polskich, i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy 6000 zł.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum 600 złotych.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Szcześniak mający kancelarję w Warszawie przy ul. Leszno pod Nr. 91, obwieszcza, że na mocy wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 października 1925 r. Nr. 1. K. 705/25, w dniu 19 listopada 1926 r. od godz. 10 rano, odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Gkręgowego w Warszawie publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej, położonej w miejscowości Piecoługi w mieście Zakroczymiu, powiatu Warszawskiego, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 30, należącej do Jana Barygi, składającej się z działki ziemi o powierzchni 12 morgów 205 prętów, domu parterowego, drewnianego, stajni lepionej z gliny, piwnicy murowanej z cegły, z drzew rosnących na tej przestrzeni oraz innych przynależytości szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 11 czerwca 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, księgi hipotecznej nie ma, hipotecznemi długami kaucjami i ostrzeżeniami obciążona nie jest i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wymienionego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 3000 złotych.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 300 złotych.

Warunki sprzedaży i dokumenty odnoszące się do nieruchomości wystawionej na licytację przejrzane być mogą w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Szcześniak, mający kancelarję w Warszawie przy ul. Leszno 91, obwieszcza, że na mocy klauzuli wykonawczej Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 października 1925 r. Nr. V. A. 4547/25, w dniu 19 listopada 1926 r. od godziny 10 rano odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej w Wawrze, powiatu Warszawskiego, należącej do Antoniego Bahra, składającej się z dwóch działek ziemi oznaczonzch literami a. b. c. d. e. c. d. e. f. g. i. h. o powierzchni 942,433 metra kwadratowego, domku drewnianego, czterech ścian murowanych, stajni murowanej, komórki drewnianej, przystawki na słupach, studni betonowej, drzew rosnących i innych przynależytości szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 25 lutego 1926 r. sporządzonym

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążoną długami i kaucjami na sumę 220 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej, 11500 złotych i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy 2000 zł.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum 200 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się do sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Płocku na powiat Rypiński Adam Gospodarowicz, zamieszkały w Rypinie, ogłasza, że na żądanie hipotecznych wierzycieli Tadeusza Horocha i Karola Webera w dniu 2 grudnia 1926 r., od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Płocku, sprzedaż przez publiczną licytację majątku ziemskiego Tomkowo, należącego do Witolda Młodzianowskiego, położonego w gminie Płonne, powiatu Rypińskiego, Ziemi Płockiej, przestrzeni 1284 morgi 285 prentów z zabudowaniami, żywemi i martwemi inwentarzami, szczegółowo wyłuszczonemi w spisie w dniu 27 czerwca 1925 roku sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym przy Sądzie Okręgowym w Płocku, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 25.000.000.000 mk. i 69312 zł. i 700 cent. metr. żyta, podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 150.000 złotych.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązani złożyć kaucje 15000 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w Kancelarji Komornika w godzinach przyjęć, a w dniu sprzedaży w kancelarji Sądu Okręgowego w Płocku.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel № 4 w Warszawie zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela Adama Tarnowskiego w dniu 10 stycznia 1927 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15 publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji nieruchomości warszawskiej № 1267c, położonej na gruncie dziedzicznym przy ul. Aleje Jerozolimskie № 8, należącej do Towarzystwa Akcyjnego Suchedniowskiej fabryki odlewów żelaznych, składającej się z placu przestrzeni podług wykazu hipotecznego 3395,2 łokci kwadratowych, czyli 247,4 sążni kwadratowych, domu frontowego murowanego czteropiętrowego, dwóch oficyn bocznych murowanych czteropiętrowych i jednej oficyny poprzecznej murowanej trzypiętrowej, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 29 marca 1926 r. sporządzonym, przez Komornika Sądowego Niedźwieckiego.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę rb. 85.000, zł. 80.938 i dol. 56.000, podlega sprzedąży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej zł. 150.000.

Zamierzający wziąść udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum zł. 15.000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Wydział hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Sierpcu, obwieszcza, że na żądanie Zygmunta Rychtera na dzień 15 listopada 1926 r. wyznaczony jest termin pierwiastkowej regulacji hipoteki dla nieruchomości w Sierpcu, przy ul. Piastowskiej położonej № polic. 39 oznaczonej, do rep. hip. pod № 246 zapisanej i graniczącej z gruntami Bronisława Brudnickiego i Kacperskiego, czyli placu przestrzeni około morga.

W powyższym terminie interesowani winni zgłosić prawa swoje do pomienionej nieruchomości w kancelarji hipotecznej w Sierpcu, pod skutkami prekluzji.

Wydział hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Sierpcu, obwieszcza, że na żądanie Leona Rzeszotarskiego na dzień 16 grudnia 1926 r. wyznaczony jest termin pierwiastkowej regulacji hipoteki dla połowy nieruchomości w Sierpcu, dawniej przy ulicy Płockiej, a obecnie przy ulicy Piastowskiej położonej № 51 oznaczonej, zapisanej do rep. hip. pod № 247, graniczącej od południowej strony z drugą połową tejże nieruchomości należącej do Edwarda Żelewskiego, od północnej — z nieruchomością gminy Ewangelicko-Augsburskiej, od zachodniej — z ulicą Piastowską i od wschodniej — z b. końskim rynkiem.

W powyższym terminie interesowani winni zgłosić prawa swoje do pomienionej nieruchomości w kancelarji hipotecznej w Sierpcu, pod skutkami prekluzji.

Józef Brudnicki, notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku, obwieszcza, że zostało ogłoszone postępowanie spadkowe po śmierci następujących osób:

1. Aleksandry Terentjemej, wierzycielki sumy 4000 rub. i ewikcji 400 rub., zabezpieczonych na nieruchomości Płockiej № 360,

2. Księdza Antoniego Jabłońskiego, współwłaściciela nieruchomości Płockich №№ 118 i 161,

3. Józefa Gałęziewskiego, współwłaściciela dóbr Purzyce Rozwory lit. O. P. pow. Ciechanowskiego,

4. Karola Moderackiego, współwłaściciela dóbr Wyszyny lit. A. pow. Płockiego,

5. Antoniego Wierzbickiego, wierzyciela sumu 18000 marek, zabezpieczonej na dobrach Zdziar-Wielki, pow. Płockiego.

6. Adama Małkiewicza, współwłaściciela osady młynarskiej Gołąbki pow. lipnowskiego.

Termin do zamknięcia tych postępowań spadkowych został naznaczony w kancelarji notarjusza Brudnickiego w Płocku na dzień 10 grudnia 1926 r.

---

d) Zagubione dokumenty.

Unieważnia się legitymację służbową № 8228 wydaną przez Kur. Okr. Szk. Warsz. na imię Celestyny Łukaszewskiej naucz. Szkoły Powsz. w Błoniu.

Unieważnia się skradzioną legitymację № 118/47 wydaną przez Kur. Okr. Szk. Warsz. na imię Ireny Niewiadomskiej nauczycielki Szkoły w Zielonce.

Unieważnia się legitymację nauczycielską wydaną przez Kuratorjum Okr. Szk. Warszawskiego na imię Mieczysława Grzeszczakowskiego naucz. Szkoły powsz. w Pniewie.

Niniejszym zawiadamia się, że 24 lipca 1926 r. p. Józefie Cercha został skradziony weksel, wystawiony w d. 19 Listopada 1925 r. przez p. Stefanję Gizińską z podpisem drugostronnym p. Teodora Gizińskiego na sumę 10.000 (dziesięć tysięcy złotych) płatny za rok od daty wystawy, na imię Kazimierza Ossowskiego. Włocławska policja, wystawca zostali natychmiastowo zawiadomieni o kradzieży. Ostrzega się przed nabywaniem wymienionego wekslu.

Dnia 30 listopada 1923 r., Zofja Mrówczyńska, obecnie zamieszkała w Warszawie przy ul. Nowolipki № 43, otrzymała w Starostwie w Radomsku dowód osobisty za L. 1082, Serja A. Nr. 438207. Dowód ten, jak doniósł Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę (Ekspozytura III) ukradziono p. Zofji Mrówczyńskiej, wobec czego osobę legitymującą się tym dowodem osobistym należy pociągnąć do odpowiedzialności.

L. BP. 3749/1/IV

Na terenie województw: warszawskiego (m. Piaseczno) i Lubelskiego (m. Siedlce) zauważono pojawienie się fałszywej pieczęci Starostwa Nieświeskiego. Opis orginalnej pieczęci przedstawia się jak następuje: 1) posiada litery wewnątrz podwójnymi linjami, 2) zakończenie skrzydeł przy udzie, 3) głowa orła i korona małe, 4) dziób bez języka otwarty, 5) bez freski, 6) ogon zakończony ostro — rodzaj liści, 7) odstęp pomiędzy nadpisami mały, 8) obwódki podwójne nad literami cienkie. Opis pieczęci fałszywej: 1) litery pojedyńcze grube, 2) zakończenie skrzydeł przy palcach, 3) głowa orła i korona duże, 4) dziób otwarty z językiem, 5) dwie freski, 6) ogon zakończony półkolem, 7) odstęp pomiędzy nadpisami duży i 8) obwódki pojedyńcze grube nad literami. Przy pomocy wyżej sfałszowanej pieczęci Starostwa Nieświeskiego, sfałszowany został wyciąg z ksiąg ludności m. Nieświeża na imię Kondrackiego Michała syna Ignacego i Michaliny z Górskich, który to wyciąg po sfałszowaniu został poświadczony przy pomocy wyżej opisanej sfałszowanej pieczęci Starostwa Nieświeskiego.

Podając powyższe do wiadomości jednocześnie unieważnia się wspomniany wyciąg Magistratu m. Nieświeża, oraz zarządzam zatrzymanie osób legitymujących się dokumentami sfałszowanemi przy pomocy tej pieczęci.

L. Pr. 60 23.

WYKAZ UNIEWAŻNIONYCH KART EWIDENCYJNYCH SKLASYFIKOWANYCH ZWIERZĄT POCIĄGOWYCH.

Powiat skierniewicki za kwartał II — 1926 r.

№ zagubionej karty ewidencyjnej.	Nazwisko i imię posiadacza konia.	Gmina.	Wiek, płeć, maść, typ.	№ wydanego odpisu karty ewidencyjnej.
14061/IV.	Jeż Franciszek	Słupia	1 — 12, wałach, gniady z gwiazdką, jutrzny.	44
70380.	Michalak Wojciech	„	1—4, klacz, gniada, tab. A.	83
20142/IV.	Marat Stanisław	„	1—5, klacz, kasztanowata z gwiazdką, W. kat. Z. czasowo niezdolny.	84
70407.	Błaszczyk Feliks	„	1—6, klacz, gniada, tab. A.	82
70354.	Malesa Jan	„	1—5, wałach, gniady, tab. B.	85

Powiat makowski.

№ karty ewidenc.	Rodzaj zwierz.	Orzeczenie komisji, przegląd.	Nazwisko i imię wymienionego w karcie ewidenc.	Miejsce zamieszk.	Urząd gminy, który wydał odpis.
3995	wałach	Tabor a	Napiórkowski Mikołaj	Głażewo, Cholewy, Sieluń.	gminy Sieluń.
1940	klacz	Tabor a	Kalinowski Marceli	Zakliczewo, gminy Smrock.	gminy Smrock.
3058	klacz	Tabor a	Biedrzycki Stanisław	Biedrzyce, Kozie Głowy, gm. Perzanowo.	gminy Perzanowo.
4202	klacz	Tabor b	Gostkowski Antoni	Gierwaty, Śledzie, gm. Sieluń.	gminy Sieluń.
4215	klacz	Tabor a	Załęski Józef	Rypin, gm. Sieluń.	gminy Sieluń.
5855	wałach	Tabor a	Krzyżewski Juljan	Bagienice folw., gm. Krasnosielc.	gminy Sieluń.

Powiat płoński.

L. p.	Nazwisko i imię posiadacza zwierzęcia	Miejsce zamieszk.	Opis zwierzęcia.	Kat. i przyd.	№ karty ewidenc.
1	Matusiewicz Kazimierz	Wola folw. Sarbiewo	szpak, do kolan w pęcin. lat 5.	zdatny tabor.	1196

Warszawa, dn. 13 sierpnia 1926 r.
L. AD. 35/19/III.

e) Różne.

ORZECZENIE.

Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza powołana na zasadzie Ustawy z dnia 16 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. N. 39 poz. 324) reskryptem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 16.VI.26 r. do załatwienia zatargów pomiędzy właścicielami nieruchomości, a dozorcami domów m. Włocławka w składzie trzech przedstawicieli Rządu, a mianowicie: przewodniczącego p. Jana Kowalika, Inspektora Pracy 10 Obwodu we Włocławku, jako delegata Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, p. Aleksandra Zuchmantowicza, sędziego Sądu Okręgowego we Włocławku, jako delegata Ministerstwa Sprawiedliwości i p. dr. Wojciecha Tomczyńskiego, urzędnika Starostwa we Włocławku, jako delegata Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 1926 r. po wysłuchaniu opinji reprezentantów dozorców domowych bez współudziału reprezentantów właścicieli nieruchomości, którzy odmówili wzięcia udziału, postanowiła:

Zasady ogólne.

Postanowienie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich właścieli nieruchomości miejskich, z drugiej strony dozorców domowych na terenie m. Włocławka z zachowaniem przepisów, zawartych w art. 3 Ustawy z dn. 16.V.22 r. i obowiązuje na czas od 1 lipca 1926 r. do dn. 30 czerwca 1927 r.

Za dozorcę domu uważa się osobę bez względu na płeć (z wyłączeniem dziewcząt i chłopców do lat 18), której właściciel lub rządca domu poruczył nadzór domu i utrzymanie w nim porządku.

Postanowienie niniejsze stanowi w myśl Ust. z dn. 1 sierpnia 1919 r. (Dz. P. P. P. N. 65 poz. 394) rozszerzonej ustawą z dn. 23 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 8 poz. 53) i ustawy z dnia 16 maja 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 39 poz. 324) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych.

Indywidualne umowy pracy, zawierające dla dozorców warunki mniej korzystne, niż warunki niniejszego postanowienia, ulegają na żądanie dozorcy domowego zastąpieniu przez warunki określone niniejszym postanowieniem. W razie indywidualnych lub zbiorowych zatargów, powstałych na tle niniejszego postanowienia pomiędzy właścicielami nieruchomości, a dozorcami domów, do czasu załatwienia przez Komisję Rozjemczą lub Sąd według kompetencji (art. 19 i 20 Ust. z d. 1.VIII 1919 r. Dz. P. P. Nr. 65, poz. 394) danego zatargu właścicielowi nie wolno zrywać umowy, wydalać dozorcy, dozorca zaś nie może przerywać pracy, z wyjątkiem wypadków przewidzianych niżej.

Nawiązanie i rozwiązanie stosunku służbowego.

Nawiązanie stosunku służbowego pomiędzy właścicielem nieruchomości, a dozorcą domu następuje w drodze zawarcia zwykłej umowy najmu na okresy półroczne w terminach od 1 kwietnia do 30 września i od 1 października do 31 marca. Rozwiązanie stosunku służbowego nastąpić może za trzymiesięcznym wypowiedzeniem przed upływem ustanowionych powyżej półrocznych okresów najmu t. j. 1 stycznia i 1-go lipca. Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu półrocznych okresów wyżej ustanowionych nastąpić może na zasadzie orzeczenia Komisji Rozjemczych lub też wyroku Sądów Państwowych według kompetencji. Stosunek służbowy może jednak być niezwłocznie rozwiązany przez obie strony z ważnych przyczyn, a to:

1) jeżeli dozorca domowy popełnił przestępstwo karne według obowiązujących ustaw karnych,

2) jeżeli przez grube niedbalstwo dozorca wyrządził znaczną szkodę domowi lub właścicielowi domu, albo stale zaniedbuje swoje obowiązki,

3) jeżeli dozorca, albo mieszkający z nim członek rodziny wobec właściciela domu, lub rządcy, lub lokatorów zachowuje się w sposób znieważający,

4) jeżeli oddaje się pijaństwu,

5) jeżeli dozorca utrzymuje dom nierządu, lub przetrzymuje prostytutki,

6) jeżeli dozorca przytrzymuje kradzione rzeczy,

7) jeżeli bez zgody właściciela przyjmuje do swego mieszkania sublokatorów.

Ważne powody uprawniające dozorcę do natychmiastowego rozwiązania stosunku służbowego zachodzą w szczególności:

1) jeżeli pracodawca dopuszcza się silnych zniewag lub ciężkich obrażeń czci względem dozorcy lub członków jego rodziny,

2) jeżeli pracodawca lub jego krewny usiłuje nakłonić dozorcę lub członków jego rodziny do czynów nieobyczajnych lub przeciwnych prawu.

Przejściowa choroba dozorcy domowego, trwająca bez przerwy do 3-ch miesięcy, nie może być powodem do zwolnienia go ze służby. Płace w powyższym czasie choroby dozorca otrzymuje w tym tylko wypadku, jeżeli da ze swej strony zastępcę, w przeciwnym razie właściciel domu najmuje sam zastępstwo, dozorca zaś traci prawo do pieniężnego wynagrodzenia.

Kary administracyjne za niespełnianie obowiązków obciążają dozorcę domowego o ile wynikły na skutek jego niedbalstwa; o ile wynika na skutek niedostarczenia odpowiednich narzędzi nie obciążają dozorcę (stróża).

Obowiązki dozorcy domowego.

Dozorca jest obowiązany w interesie właściciela domu dbać o powierzony sobie w opiekę dom z oględnością i uczciwością, powinien o wszelkich wiadomych mu zaszłych lub grożących mu uszkodzeniach domu, z których mógłby powstać uszczerbek dla właściciela domu, lub innych osób, bądź na zdrowiu, bądź na majątku, bezzwłocznie donieść właścicielowi domu lub jego zastępcy. Powinien możliwie zapobiec wszelkiemu uszkodzeniu domu lub jego urządzeń i dopilnować, aby w domu przestrzegano przepisów

regulaminu sanitarno-porządkowego, wydanego przez władze państwowe lub Magistrat.

Dozorca również obowiązany jest wykonywać sumiennie i troskliwie wszystkie rozporządzenia i polecenia wydane przez właściciela domu lub jego zastępcę, dotyczące obsługi, nadzoru i zarządu domu, tudzież przestrzegać przepisów obowiązku meldowania właścicielowi domu względnie jego zastępcy o osobach wprowadzających się lub wyprowadzających się z domu.

Obowiązkiem dozorcy domu jest czuwanie nad bezpieczeństwem domu i jego mieszkańcami i wzywanie w nagłych wypadkach pomocy organów bezpieczeństwa.

Powinien dbać o czystość wszystkich dostępnych części domu, a więc: wjazdu, bram, sieni, klatki schodowej, strychu, piwnicy, wychodków, dostępnych do publicznego użytku, podwórzy. Tak samo powinien utrzymywać na chodniku, względnie na ulicy przed domem, gdzie niema chodnika, czystość i porządek, usuwać śnieg, lód, błoto, posypywać chodniki piaskiem i t. d. Wrazie epidemji obowiązany jest ściśle stosować się do zleceń władz sanitarnych co do utrzymania czystości i porządku, lub przeprowadzenia dezynfekcji w powyższych częściach domu.

UWAGA:—Klatki schodowe winny być zamiatane codziennie, a zmywane przynajmniej raz na tydzień.

Dozorca winien czuwać nad należytym oświetleniem tych części domu, które w myśl przepisów regulaminu muszą być oświetlone. Powinien on dbać o całość urządzeń wodociągowych, elektrycznych, oraz innych urządzeń publicznych, znajdujących się w domu, i wogóle ściśle przestrzegać regulaminu i porządku, wydanych przez władze państwowe lub Magistrat.

Dozorca nie jest natomiast obowiązany do wykonywania osobistych posług lub robót domowych na rzecz właściciela, a usługi takie mają być przedmiotem odrębnej umowy.

Mieszkania dozorców.

Dozorcy domu należy się bezpłatnie mieszkanie, nadające się na ten cel, położone o ile to możliwe na parterze i blizko bramy, z piwnicą i prawem używania strychu do suszenia bielizny w tym samym domu. Przy wznoszeniu nowych budynków należy budować mieszkania dla dozorców z wejściem z bramy.

Izby winny być wybielone, ze szczelnemi drzwiami i podwójnemi oknami na zawiasach. W oknach szyby mają być całe. W razie stłuczenia szyby dozorca jest obowiązany wstawić ją w ciągu 2-ch tygodni. Podłogi (drewniane) i piece mają znajdować się w stanie do użytku. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem, a tam, gdzie dachy są popsute, mają być naprawione. Dozorcy obowiązani są utrzymywać mieszkania w porządku. Trzymanie inwentarza żywego w mieszkaniu jest stanowczo wzbronione. Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody właścicieli, którym przy wprowadzeniu się ma być zameldowany skład rodziny dozorcy.

UWAGA I: Od dostarczenia dozorcy piwnicy i strychu właściciel tylko wówczas będzie zwolniony, jeżeli przeznaczenie tych ubikacji dozorcy przez właściciela będzie wręcz niemożliwe.

UWAGA II: W domach, gdzie jest zaprowadzone światło elektryczne winno być takowe zaprowadzone na koszt właściciela w mieszkaniu dozorcy domowego.

Warunki wynagrodzenia.

Za czynności związane ze stanowiskiem dozorcy, otrzymuje tenże oprócz bezpłatnego mieszkania, następujące wynagrodzenie, płatne miesięcznie z dołu:

w domach I kat. (3-piętrowe i 2-piętrowe, a nadto domy 1-piętrowe i parterowe, wymagające znacznie więcej pracy) otrzymają zł. 60, w domach II kat. (1-piętrowe) zł. 30, w domach III kat. (parterowe, posiadające więcej niż 12 izb, wliczając w to kuchnię i mieszkanie właściciela zł. 20, w domach IV kat. (parterowe, posiadające 12 i mniej izb) zł. 10.

Do I kategorji zaliczane są domy parterowe i piętrowe, wymagające znacznie większej pracy, posiadające hotele, zakłady przemysłowe, większe składy, magazyny, potrójne fronty i t. p. jako to domy:

1) Kruszyńskiego, 3-go Maja (3 frontowy)
2) Szymańskiego, róg Warszawskiej i Królewskiej (skład drzewa)
3) Dom Kapituły Katedralnej, Tumska 10 (4 fronty)
4) Dom Sieczkowskiego (apteka Seyera)
5) Dom Kaufmana, ul. 3-go Maja róg Piekarskiej
6) Dom Daroszewskiego, Plac Dąbrowskiego 4.

UWAGA: W razie sporu rozstrzyga Komisja Rozjemcza, które domy wymagają znacznie większej pracy i winny być zaliczone do I-ej kategorji.

Dozorca otrzymuje od właściciela domu narzędzia potrzebne dozorcy do wykonania pracy, jako to: taczkę, drąg żelazny, szpadel, miotły, a także wapno do dezynfekcji. Na powyższe narzędzia dozorca otrzymuje zamkniętą ubikację. Dozorca otrzymuje również rocznie jeden fartuch.

Ubezpieczenia.

Dozorca winien być ubezpieczony w Kasie Chorych przez właściciela domu, o ile nie jest już tam ubezpieczony z powodu innego zatrudnienia. W razie śmierci dozorcy, rodzina zmarłego korzysta przez trzy miesiące z zajmowanego mieszkania, pobiera całą pensję i obowiązaną jest dotrzymać powyższą umowę.

Przedstawiciel Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i przewodniczący (—) *Jan Kowalik.*

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości (—) *Zuchmantowicz.*

Przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (—) *Tomczyński.*

OGŁOSZENIE

o wpłynięciu podania o udzielenie pozwolenia na budowę podstacji transformatorowej w Karolinie, oraz trasy przewodów z Karolina do Transatlantyckiej Radio-Centrali w Babicach, do Rakowa, do fabryki „Ursus” w Czechowicach i do fabryki Ortwein, Karasiński i S-ka we Włochach i Warsztatów Kolejowych w Szczęśliwicach.

Stosownie do Art. 16 Ustawy Elektrycznej z dnia 21.III 1922 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr 34 z dnia 16.V 1922 r. poz. 277) i w myśl okólnika M. R. P. Nr. XVI-1149 z dnia 27.V 1926 r. Urząd Wojewódzki ogłasza, że wpłynęło podanie S-ki Akc. „Elektrownia Okręgowa w Pruszkowie” mającej siedzibę prawną w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej Nr. 94, o udzielenie pozwolenia na budowę:

1) podstacji przetwarzającej prąd o napięciu 35000 woltów na prąd o napięciu 5000 woltów w Karolinie (gmina Skorosze);
2) trasy przewodów o napięciu 35000 V. z Karolina do Transatlantyckiej Radio-Centrali w Babicach;
3) przewodu o napięciu 35000 V. z Karolina do Rakowa;
4) przewodu o napięciu 5000 V. z Karolina do fabryki „Ursus” w Czechowicach;
5) przewodu o napięciu 5000 V. z Karolina do fabryki Ortwein, Karasiński i S-ka we Włochach i Warsztatów Kolejowych w Szczęśliwicach.

Wymieniona stacja w Karolinie znajdować się ma przy skrzyżowaniu istniejącego przewodu Pruszków-Warszawa z Kaliską drogą żelazną w gminie Skorosze i służyć ma do przetwarzania prądu o napięciu 35000 V. pobieranego z przewodu Pruszków-Wola na prąd o napięciu 5000 woltów, oraz do odgałęzienia przewodów, które otrzymają napięcie nietransformowane. Cztery napowietrzne przewody wychodzące z Karolina mają na celu przesyłanie energji elektrycznej do miejscowości wymienionych wyżej. Na końcu każdego przewodu znajduje się budka transformatorowa.

Trasa przewodu Karolin-Babice przechodzi przez folwark Mory, obok folwarków Odolany, Chrzanów i Groty.

Trasa przewodu Karolin-Raków przechodzi przez wieś Solipsy obok wsi Salomea i przez Kolonję Raków.

Trasa przewodu Karoliń-Czechowice przechodzi przez wieś Szamoty.

Trasa przewodu z Karolina do Włoch i do Szczęśliwic przechodzi przez dwór Włochy.

Plany i wykazy do przejrzenia przez interesowanych wyłożone będą w Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych Województwa Warszawskiego, Aleja Ujazdowska № 5 w lokalu Oddziału Architektoniczno-Budowlanego codziennie w dni powszednie w godzinach od 11-ej do 1-ej.

Wzywa się zainteresowanych do wzięcia udziału w komisyjnych oględzinach i rozprawie, i zgłoszenia ewentualnych żądań, zarzutów i zastrzeżeń przeciwko budowie podstacji w Karolinie i 4-ch wymienionych przewodów przed dniem rozprawy na piśmie w Urzędzie Wojewódzkim, a potem terminie ustnie przy rozprawie.

Rozprawa i komisyjne oględziny miejsca przeznaczonego na budowę podstacji w Karolinie i trasy 4 ch wymienionych przewodów przesyłowych odbędą się w dniu 6 października 1926 r.

Punkt zborny o godz. 9-ej rano w Elektrowni Okręgowej w Pruszkowie.

Gdyby Komisja nie ukończyła swoich czynności w dniu 6.X. r. b. będzie ona urzędować w dalszym ciągu dni następnych.

za Wojewodę:
w z. dyrektor (—) Inż. *K. Iwanicki.*

Warszawa, dnia 28 sierpnia 1926 r.
Nr. 44460/26.

Komunikat Państwowej Komisji Egzaminacyjnej na Mierniczych Przysięgłych w sprawie egzaminów na mierniczego przysięgłego.

W myśl Rozporządzania Ministerstwa Robót Publicznych z dn. 26 lutego 1926 r. § 6 i 7 (Dz. U. R. P. № 33, poz. 203) egzaminy na mierniczych przysięgłych odbędą się w terminie jesiennym w październiku, zaś podania o dopuszczenie do egzaminu na mierniczego przysięgłego wnosić należy do właściwej Komisji egzaminacyjnej w terminie do końca sierpnia na ręce sekretarza Komisji.

Ministerstwo Robót Publicznych rozporządzeniem z dnia 16 sierpnia 1926 r. L: XIV—783 przedłużyło wyjątkowo w tym roku termin jesienny wnoszenia podań do 15 września b. r., przyczem dla uniknięcie zwłoki lub opóźnień podania należy kierować do Komisji egzaminacyjnej na ręce Sekretarza. Siedziba Sekretarjatu Komisji znajduje się w Warszawie ul. Foksal 11, lokal Wydziału Miernictwa Ministerstwa Robót Publicznych. Wykaz ustaw, rozporządzeń, instrukcyj, wymaganych przy egzaminie, został wydany z upoważnienia Ministerstwa Robót Publicznych przez Związek Mierniczych Polskich w Warszawie i jest do nabycia w Sekretarjacie Komisji w cenie 1 zł. z doliczeniem kosztów przesyłki listowei.

Warszawa, dnia 20 sierpnia 1926 r.
L. ar. K. E—6.

OGŁOSZENIE.

Zgodnie z art. 195. p. 2. ustawy wodnej z dnia 19.IX.1922 r. Dz. U. Nr. 102, poz. 936, podaje się do wiadomości publicznej, że p. Władysław Skarzyński, właściciel majątku Suserz, gm. Szczawin (369 morgów podatkowych) oraz p. Stanisław Froelich, właściciel majątku Słup, gm. Pacyna (455 morgów podatk.) wnieśli podanie do Starostwa w Gostyninie o zezwolenie na utworzenie spółki wodnej, celem osuszenia drenami gruntów ich własność stanowiących.

Obszar podlegający meljoracji wynosi u Władysława Skarzyńskiego w maj. Suserz 291 morgów, u Stanisława Froelicha w maj. Słup 182 morgów.

Projekt teczniczny zawiązać się mającej Spółki wodnej znajduje się w Starostwie Gostynińskiem i może być przejrzany przez osoby zainteresowane w sprawie tej Spółki.

Również do Starostwa można wnosić podania lub protokularne oświadczenia przeciw udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań.

Wspomniane wyżej zarzuty i żądania mogą być wnoszone do Starostwa w terminie 6-tygodniowym, licząc od dnia 16 sierpnia 1926 r., t. j. od dnia wywieszenia ogłoszenia w siedzibie Starostwa.

Ci, którzy we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby urządzenia spółki wodnej nie dały się gospodarczo usprawiedliwić. Ten sam termin dochodzenia wyznacza się również dla innych podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, przez które mogłoby podlec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez pierwszych wnioskodawców.

Zarazem ostrzegam, że złożone po upływie terminu podania o udzieleniu pozwolenia, nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu.

Gostynin, dnia 12 sierpnia 1926 r.

Starosta:

w. z. (—) *Wasylkiewicz.*

Współwłaściciele folwarku Włochy podają do publicznej wiadomości, że tymczasem zatwierdzony przez Departament budowlany Min. Rob. Publicznych projekt regulacji części folwarku. Włochy od 1 sierpnia r. b. podlega wywieszeniu na widok publiczny w Urzędzie Gminy Skorosze pow. Warszawskiego, gdzie osoby interesowane mogą się z nimi zapoznać i w terminie 4-ch tygodni zgłaszać swe reklamacje.

Magistrat miasta Wołomina niniejszym ogłasza konkurs na sporządzenie pomiarów miasta Wołomina. Szczegółowe informacje można otrzymać codziennie w biurze tutejszego Magistratu w godzinach biurowych.

Wołomin 24 czerwca 1926 r.

Burmistrz miasta Wołomina:

(—) *Czajkowski.*

Wyszły z druku następujące prace:

1) **STANISŁAW PODWIŃSKI**
Bibljografja polskiej literatury o samorządzie terytorjalnym.

2) **STEFAN PACHNOWSKI**
Przepisy budżetowe dla Związków Komunalnych.

3) **WŁODZIMIERZ KAŁUBA**
Podręcznik dla urzędów gminnych i magistratów przy załatwianiu czynności, związanych ze służbą wojskową.

Wymienione prace, ujęte fachowo i wyczerpująco — stanowią dla potrzeb urzędów bardzo cenne i rzeczowe informacje i dlatego pożądanem jest, by zainteresowali się niemi urzędnicy tak samorządowi, jak też i państwowi.

Tłoczono z polecenia WOJEWODY WARSZAWSKIEGO.

Druk. p. f. „LECH". Sp. z o. o.. Koszykowa 33, Tel. 403-66.